

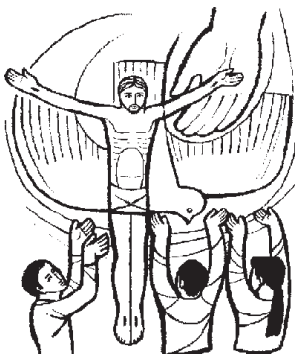
Ne félj, mert veled vagyok!

Kórházpasztorációs értesítő — 2004., I. évf., 2. szám

Kedves Beteg Testvéreim!

Szeretettel köszöntelek titeket a nektek készülő lap második számának megjelenése alkalmából.

A szerető Jézus figyelmessége a betegek iránt feltárja azt, hogy az **Atya** számára minden ember ugyanolyan fontos. Az egyház pedig örömmel hirdeti: a Mennyei Atya szeret téged, akár egészséges vagy, akár beteg.

Krisztus veled együtt él, megosztja veled a jót és a rosszat, az örömet és a bánatot is. Jézus együttérzése a betegekkel, szenvedőkkel abban is megnyilvánul, hogy azonosítja magát velük: „*Beteg voltam és meglátogattatok.*” (Mt. 8,17)

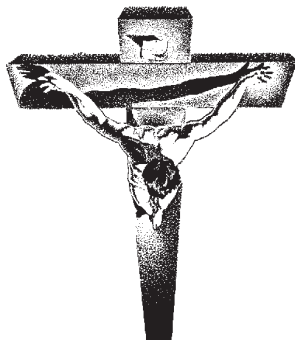
A **Szentlélek** szab irányt az életednek azért, hogy a szeretet adománya légy Istennek és az embertársaidnak.

Az, aki hisz az Atya-, Fiú-, és a Szentlélek Istenben, rájuk bízva magát, az sohasem vesz el.

*Gáspár Annamária
kórházi lelkigondozó*

„Bennetek (betegekben) mindenkinél fényesebben ragyog közösségetek a Megfeszített Krisztus misztériumával, aki a szeretetből vállalt szenvedésével megváltotta a világot.” (II. János Pál)

„Az isteni Gondviselés soha nem késik legfeljebb egy negyedórát, hogy hitünket próbára téve, még jobban jutalmazzon.”
(Regőczy István)

103. Zsoltár (1-4)

*Áldjad, lelkem, az Urat,
s egész bensőm az ő szent nevét.
Áldjad, lelkem, az Urat,
és ne feledd el jótéteményeit.*

*Ő megbocsátja minden gonoszágodat,
ő meggyógyítja minden betegségedet
Ő megóvjja életed a pusztulástól,
ő irgalommal és kegyelemmel
koronáz meg téged.*

A Szatmári Római Katolikus Egyházmegye 200 éves jubileumi programjai június hónapban:

**6., vasárnap, 11 óra, Szentháromság
vasárnapja, Nagybánya:**

- jubileumi templombúcsú.

12., szombat, Székesegyház, 9 óra:

- ministránsok és iskolások jubileuma, tanévzáró
szentmise.

**20., vasárnap, Jézus Szíve egyházmegyei
búcsú :**

- román, német és magyar nyelvű ünnepi
szentmise, körmenettel.

26., szombat, 11 óra, Székesegyház

- Diakónusszentelés

**29., kedd, 19 óra, Szent Péter és Pál apostolok ünnepe, 4 jubileumi
templom:**

- egyházi munkatársak, egyháztanácsosok jubileumi zárandoklata.

IMÁDSÁG A BETEGSÉGBEN

Uram,

a betegség kopogtatott életem kapuján; gyökerestől kitépett munkámból és „egy másik világba” ültetett át, a betegek világába. Kemény tapasztalat ez, Uram, és nehéz valóság, hogy elfogadjam. És mégis, Uram, köszönetet mondok ezért a betegségért: mert kézen fogott az esendősége és bizonytalansága az életnek, és megszabadított megannyi ábrándtól.

Most mindent más szemmel nézek: minden, amim van és ami vagyok, nem tartozik hozzám, hanem a Te ajándékod. Megértettem, mit jelent az: „függeni”, szükségem van annyi mindenre és annyi mindenkire, semmit sem tehetek egymagam. Megpróbáltam a magányt, az aggodalmat és a kétségbeesést; és ugyanakkor a szeretetet, a barátságot annyi mindenkivel. Uram, ha nehéz is nekem, azt mondom Neked: legyen meg a te akaratod!

Föjlajánlom Neked szenvedéseimet, egyesítem azokat Krisztuséival. Kérlek téged: áldj meg mindenkit, aki segítségemre van, és mindenkit, aki velem szenved. És ha úgy akarsz, add meg a gyógyulást nekem és a többi betegnek!

(Angelo Viganò: Kicsoda a Szentlélek?)

Urunk, köszönjük, hogy észreveszel bennünket, ismered mindazt, ami terhel és könnyörlés rajtunk. Áldunk a Veled való találkozás lehetőségéért, ami esélyt jelent a mi életünk és embertársaink számára is. Kérünk, hogy részünk lehessen ebben az ajándékban. Ámen

Lábnyomok

Miért van annyi rossz és annyi szenvedés egy jóságos és mindenható Isten által teremtett világban? Miért az ártatlanok szenvedése? Miért érezzük magunkat elhagyatottnak, miért vannak sivatagok bennünk, miért vannak az ólomszürke éjszakák, amikor meghal a remény?

Egyszer álmodtam valamit. A tengerparton sétáltam az Úr társaságában. Lépéseink nyomot hagytak a homokban, kettős nyomot, az Úrét és az enyémet.

Az az ötletem támadt - álom volt-, hogy mindegyik lépés az életem egy napját jelenti. Akkor megálltam és megfordultam, hogy lássam a távolba vesző nyomokat. Észrevettem, hogy időnként a két nyomvonal helyett csak egyet látok.

Lepergett előttem az életem. De micsoda meglepetés! Az egyedüli nyomok életem legszomorúbb napjainak feleltek meg. Zavarodottság

és türelmetlenség uralkodott rajtam ebben az időben, az egoizmus és a rosszkedv, a próbálkozások és a kétségek napjai voltak ezek, érthetetlen, szenvedéssel teli napok. Akkor szemrehányó hangon az Úr felé fordultam:

- Te azt ígérted, hogy mindennap velünk leszel. Miért nem tartottad meg az ígéreted? Miért hagytál egyedül életem legnehezebb pillanataiban, azokon, amikor leginkább szükségem lett volna a jelenlédre?

Az Úr elmosolyodott: - Gyermekeim, egy pillanatra sem szüntem meg szeretni téged. Az egyedülálló nyomok, amelyek életed legkeményebb napjait jelzik, az én nyomaim... Azokban a napokban a karomban vittelek.

(részlet Bruno Ferrero:
Körök a vízen
című könyvéből)

„Isten, aki javunkat akarja, olyan jó mint egy édesapa” - mondta egy leányka hittanórán.

Talán te nem találsz magadban semmi tetszenivalót. Isten előtt azonban a legszebb teremtmény vagy.

